Soroll

Per EloiA el dl., 10/09/2007 - 09:00

Els Pets

-

Agost

Lletra original

Criden fort,com si tot aquest volum de veu els donés la raó.Preparatsper marcar-nos les tendéncies que es porten enguany. Paga i et donaran tot el que mai has necessitat.sempre a preus ajustats. Són per tot,a les bústies, als vagons de meto i a les sales d'estar,als carrers i a la gira de l'artista que ha empenyorat la moral. Saben els teus punts febles,les vegades que vas al banc.Obres l'ordinador i ja t'han caçat. Sona la cançóque més m'estimo d'aquest mónperò ara és per vendre i quan la sento és només soroll. Sembla carperò el producte que t'imposen té un disseny especial,anunciat amb campanyes agressives fetes per professionals. Roba, Presidenciables fent ganyotes,Plans de pensions,Mòbils amb forma de consolador. Sona la cançóque més m'estimo d'aquest mónperò ara és per vendre ara vol vendre merda. Sona la cançóque més m'estimo d'aquest mónperò ara la sento i quan la sentoés només soroll. Tria bé la samarretaque t'has de posar demà.Pot mostrar que encara penses o només ser un annunci ambulant. Sóna la cançóque més m'estimo d'aquest món...

Lletra traduïda

... tapa’t les orelles, no hi posis la cara.

En aquesta cançó hi ha una queixa profunda: el mercat fa malbé allò que més estimem. Qualssevol pensament o valor noble queda prostituït per tal de poder vendre un producte determinat. Els Pets tampoc s'escapen d'aquest fenòmen: la cançó "jo vull ser rei" ara serveix per anunciar un programa de televisió!. Malgrat tot, aquí queda aquesta canço que ens pregunta:

- Em deixo entabanar per les marques?
- M'ha passat alguna vegada que allò que creia ha estat manipulat?
- Sóc un home-cartell?
- M'he plantejat consumir responsablement? *"Ne bevez plus idiot, buvez engagé! Shake your conscience!"... "No beguis com un idiota, beu amb comromís! Remou la teva consciència!"* diu a les llaunes de "Mecca Cola".

Posar la cara

Eren unes figures de cartró que representaven un torero o una dona vestida de típica andalusa. El que es feia el retrat tenia que posar la cara; i la foto era la del torero o la de la dona... amb la teva cara. Avui també ens diuen que per estar al corrent dels valors que dominen la societat només ens cal posar la cara. Tota la resta és la imatge de cartó que ara ja no és torero o la que canta flamenc, sinó el defensor del déu mercat, el competitiu salvatge, el que ha pujat desplaçant als altres, el consumista o el que no sap anar de festa sense unes quantes pastilles amb una dosi alcohol. Posa la cara i digues el que agrada escoltar. Posa la cara i pensa el que cal pensar. Posa la cara i porta la marca que cal portar. Posa la cara i fes crítica del que hem de criticar. Posa la cara i mira el que tothom mira, actua com avui hem d'actuar, valora el que cal valorar, i fes burla del que avui toca fer-ne. Tu només la cara. Tota la resta ja t'ho anirà dictant "el sistema". Seràs semblant a tots, però amb la teva cara. *No hi ha persona més perillosa per a la societat dominant que aquella que pensa per si mateixa, que humilment cerca la veritat on sigui, que sap assentir i dissentir segons la pròpia consciència, que no amaga les pròpies limitacions, que considera seriosament que tots tenim els mateixos drets i que manté el cor net i lliure. Quan va pels camins de la vida hi posa la cara, els braços, els peus, tot el cos i tota l'ànima. La fotografia és sencera. Pregària. Senyor, ajuda'ns a ser nosaltres mateixos, a no fingir per quedar bé, a actuar amb llibertat i coratge, tot respectant les decisions dels altres, i demanat respecte per les nostres. Que gaudim de coincidir amb molta gent i no ens planyem per discrepar per ser fidels a la consciència. Que les teves Paraules ens arribin al cor i mostrem humilment que som capaços de consentir i dissentir del nostre grup, de la nostra colla, de la nostra comunitat, de la nostra parella i família. Amén.* Jesús Renau, pregària virtual 116